

[Ingerlise Koefoed]

udmærket. Det samme gælder forslaget om støtte til lokaler. Der er fantastisk brug for støtte til øvelokaler, igen for den rytmiske musik, og der er i øvrigt brug for lokaler, hvor man ikke bare kan komme og øve sig, men også kan lade de tungeste af instrumenterne blive stående, fordi transporten er meget dyr. Derudover vil vi gerne gøre opmærksom på, at der er brug for støtte til spillesteder. I den sidste tid er to så gode og vigtige spillesteder som Hillerød Jazzklub og Multi Maren i Ålborg gået nedenunder. Det kniber faktisk overalt med fremførelsesmuligheder for anden musik end den klassiske.

Fru Mette Madsen omtalte kirkemusikkens behov for støtte, og jeg vil bare understrege, at jeg er enig.

Endelig vil jeg om børnemusikken sige, at det er meget, meget vigtigt, at børnene ud over den frivillige musikundervisning får nogle andre musiktilbud. Børn er store musikbrugere, og de er meget glade musikudøvere. De elsker ABBA, og det skal de sandelig have lov til. Men skulle vi ikke begynde at forske i, hvad børnene ellers får, hvordan de opfatter det, og hvordan der kan skabes en børnemusik af kvalitet, så børnene ikke alene skal drukne i den kommercielle dåsemusik? Jeg mener, at statens musikråd har penge til forskning af denne art, og jeg opfordrer til, at børnemusikfolk søger, og at musikrådet bevilger pengene.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo ikke så forfærdelig mange år siden, vi fik den første lov om musikstøtte herhjemme. Jeg mindes endnu tydeligt, hvor meget vi dengang diskuterede det, som burde være det helt væsentlige og helt afgørende i loven, nemlig § 3 om, hvilke områder der skal støttes. Der lykkedes det jo i udvalget at få samlet et flertal om at ændre det oprindelige forslag. Det forslag, der blev sat ind, gik ud på, at også helt nye og hidtil ukendte former for musik skulle kunne støttes efter denne lov.

Det glæder mig, at der indtil nu ikke specielt har været rettet angreb på denne nye udformning, som dengang vakte en hel del betænkelighed hos adskillige. Det kunne tyde på, at der dengang, i 1976, blev lagt et godt grundlag for støtten til musiklivet i Danmark. Jeg vil dog gerne se på, om der er no-

get, vi er kommet til at vedtage og formulere på en måde, så det kan virke snærende. Der har jo været talt om, at man bør udvide støtten til den rytmiske musik, men det vil jeg meget gerne være med til at se på. Det er jo nok det væsentligste.

Det glæder mig naturligvis, at man specielt har nævnt samarbejdet mellem landsdelsorkestrene og Den jyske Opera. Det er noget meget væsentligt, at vi forsøger at skabe et modstykke til den københavnske musik, ikke mindst i Det kgl. Teater. Jeg tror, det er nyttigt, at der bliver et sted til her i landet, baseret på bredt samarbejde, hvor man kan stille noget op. Vi kunne måske ligefrem håbe, at det går ligesom med teatret, at det ikke mindst er i provinsen, det foregår i vore dage, mens det i København i meget høj grad synes at være stivnet.

Når jeg har sagt dette, der for mig er det væsentlige og naturligvis må være det væsentlige og det principielle i denne sag, nemlig at vi ønsker at støtte enhver form for musik, også de ting, som de, der var før os, ikke kendte, så vil jeg gerne sige om de øvrige ændringer, at jeg ikke kan fordrage det, der øjensynlig er en grundskade hos enhver socialdemokratisk regering, nemlig at der altid med enhver fornuftig lov skal opbygges et bureaukrati. Vi har jo et musikrepræsentantskab, statens musikråd, og vi har amtsmusikudvalg, og minsæl og salighed om det ikke skal trækkes ned over hovedet på alle. Det blev understreget i sin tid, at hvis det kulturelle udvalg ikke kunne tage sig af det, så kunne man nedsætte amtsmusikudvalg. Nu skal man med djævelens vold og magt gøre det. Hvad skal alt dette bureaukrati til, når det, vi egentlig burde diskutere, er, hvad vi ønsker at fremme af musik i dette land? Det forstår jeg ikke, og jeg er ked af, at dette synes at være en grundskavank hos socialdemokratiske ministre. Kan man dog ikke få det bureaukrati pillet ud af dem?

Men ellers kan jeg på det radikale venstres vegne tilsige, at vi vil være indstillet på at forlænge loven og se på, om der skulle være ting og sager, der skal ændres.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er også i den glædelige og lette situation, at jeg kan sige, at vi synes, at det her udvikler sig til tilfredshed, sådan at det jubel-